

Časopis

Dvojka

4. číslo
ZŠ Kmochova 943

duben 2003
Kolín

Dvojka

Další číslo časopisu je tady. Tentokrát bude věnované hlavně tématu Velikonoc, trochu historie, pár velikonočních vtipů... A dále tu pozorný čtenář mimo jiné najde již známé a oblíbené učitelské perličky. Při čtení přeji mnoho zábavy!

Roman Svoboda

Na čtvrtém čísle časopisu Dvojka spolupracovali:

Techničtí redaktori: Roman Svoboda
Aneta Peterová

Grafici: Pavla Břichnáčová
Vojtěch Hlína
Jitka Hovorková
Jiří Funda
Daniel Chamrada
Dáša Pátková

Redaktori: Jana Franková Barbora Konopáčová
Ilona Mazůrková Monika Břichnáčová
Barbora Hrušková
Vojtěch Hlína
Martin Vaško
Barbora Macurová
Renáta Rajčanyová
Daniel Chamrada
Jana Matoušková
Martina Krausová
Jakub Lodinský
Jakub Pekárek

Velikonoce

Předvelikonoční půst

Předvelikonoční půst trval čtyřicet dní podle Ježíšova příkladu, který se na poušti postil čtyřicet nocí, a končí v noci z Bílé soboty na Boží hod velikonoční. Půst závisí na datu Velikonoc a začíná vždy ve středu, nejdříve však před osmým únorem a nejpozději před čtrnáctým březnem. Této středě se říkalo Popeleční středa, ale lidově byla též středou Škaredou, Černou či Bláznivou.

O Popeleční středě se v katolických kostelech udílí věřícím popelec, což je svěcený popel, který se podle starodávné tradice získává spálením větviček, většinou kočiček, které byly vysvěceny předcházející rok na Květnou neděli. Popelem, který je prastarým starozákonním symbolem pokáním a pokory, kněz dělá věřícím na čele znamení kříže. Muži po udělení popelce většinou spěchali z kostela rovnou

Dvojka

do hospody, aby ho tam spláchli sklenicí piva nebo něčeho tvrdšího.

V dřívějších dobách byl půst velmi přísný. Nejedlo se maso, sýry, vejce, nepilo mléko, nemastilo se máslem ani sádlem, používalo se jen rostlinného oleje, nekouřilo se, nepil se alkohol, nešňupal se tabák. Jedlo se jen jednou denně, a to jen zelenina a ovoce. Později se půst zmírnil - jedly se různé polévky jako fazolová, čočková, zelná, kyselá, kmínová. Kromě polévek se podávala prostá bezmasá jídla jako vdolky, prosná kaše, knedlíky s povidly, brambory s mlékem nebo jen chléb s kyselým zelím. Naši předci si asi velmi dobře uvědomovali, že když se v zimě tolik nepohybují a nepracují na poli, nemohou jíst tolik jako přes rok. Půst byl tedy velmi prospěšný a možná by mohl být zajímavý i dnes pro nás, kteří se zajímáme o nejrůznější diety. Staré přísloví říká "Půst ještě nikoho neumoril".

Půstu ovšem předcházela čas hojnosti, ve kterém se konaly tradiční zabijačky a vepřové hody a čas masopustu, kdy po ulicích a vesnicích chodily průvody masek či maškar. Tento rej měl mnoho příznivců, ale i kritiků, zvláště z řad světských a řeholních kněží. Nejčastější a nejoblíbenější bývaly masky zvířat - medvěda, kozla, psa, ovce, berana, vepře, koně nebo slepice. Některé maškary měly předem určeno, co mají dělat, například medvědi strašili malé děti.

Dvojka

Za hlučného zpěvu, pokřikování a tancování chodil maškarní průvod od domu k domu. U každého byli účastníci průvodu pohoštěni nějakým jídlem a hlavně pitím. Celá maškaráda končila v hospodě, kde se v pití, jídle a veselí pokračovalo často až do rána. Tato tradice veselých masopustních rejů se uchovala především na Moravě, ale i v Čechách dnes nachází toto veselí spoustu příznivců.

Jana Matoušková, 8.B

Velikonoce aneb pohané a křesťané

Slavnosti jara znali už naši dávní předkové. Zima odešla a přicházel nový život. Přibývalo slunce, příroda se začínala zelenat.

Začneme ale pěkně od začátku. Jedenačtyřicátým dnem po Božím hodě vánočním je 2. únor, který liturgický kalendář vede jako svátek Hromnice. Během staletí prošel nejrůznějšími změnami. Původně se nazýval „hypapanté“. Podle starozákonní tradice musela biblická matka Marie po jedenačtyřiceti dnech od porodu podstoupit v chrámu očišťování svého prvorozeného syna a jeho zasvěcování Hospodinu, proto se v liturgii tento svátek někdy také nazýval Očišťování Panny Marie. Byla to největší slavnostní událost spojovaná se zrodem lidského života.

Přesnou dobu podle Mojžíše stanovil Hospodin v obecných pravidlech a zásadách lidského života. Oběť měla předepsané náležitosti. Bohatší přinášeli

Dvojka

knězi ke dveřím stránku úmluvy ročního beránka na zápalnou oběť a holoubě nebo hrdličku, chudší lidé měli předepsány dvě holoubata nebo hrdličky.

Podívejme se, co uvádí Lukáš o přinesení malého Ježíše do chrámu:

Obřadu byl přítomen stařec Simeon, žijící v Jeruzalémě. Podle Lukáše to byl muž nábožný a spravedlivý a bylo mu prý zjeveno, že neumře, dokud neuzří Spasitele. Pobízen vnitřním hlasem přišel stařec Simeon do chrámu právě ve chvíli, kdy Marie s Josefem přinesli malého Ježíše. Vzal ho do náruče, zadíval se na něj moudrýma očima, nazval jej světlem k zjevení národům a promlouval k Bohu. Apoštol Lukáš připomíná, že ve stejnou dobu byla v chrámu i jistá „Anna prorokyně, dcera Fanuelova z pokolení Asser“. Z jeho popisu se dozvídáme, že to byla velice stará vdova, která už z chrámu ani nevycházela a posty a modlitbami se zcela oddala Bohu. Rovněž ona chválila Boha nad malým Ježíšem.

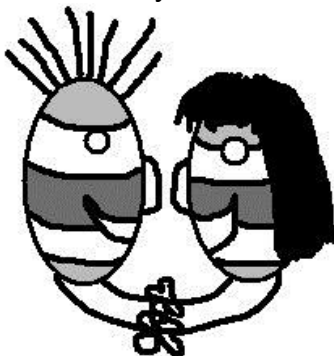
Takový byl tedy průběh události, kterou dnes liturgie označuje jako svátek Uvedení Páně do chrámu. Východní křesťané slavili tento svátek zhruba od 4.století a západní křesťané od 5.století. Někdy v 10.století byl obohacen o nový zvyk, svěcení svící, jež si věřící odnášeli do svých domovů a jejich plameni připisovali nejrůznější prospěšné a bohublé funkce.

Ilona Mazůrková, 9.B

Dvojka

Velikonoční vajíčko

- bylo již odpradávná symbolem plodnosti, úrodnosti, života a vzkříšení, v předkřesťanských dobách bylo někde dokonce dáváno do hrobu k mrtvému
- zvyk konzumovat vejce v době svátků souvisel pravděpodobně i s postem, který Velikonocům předcházela a při kterém se vejce jíst nesměla
- ve spojení s lidovou tradicí vznikl zvyk zdobení vajíček doprovázený řadou obřadů a pověr
- je také symbolem životní síly, narození, nesmrtelnosti, návratu jara a skořápka pocit bezpečí
- vejce něco skrývá, je jako zamčený hrob, ve kterém je přesto ukryt život
- tady je zřetelné symbolické spojení se zmrtvýchvstáním Ježíše a s křesťanskými Velikonocemi

Dvojka

Pomlázka

- dynovačka, mrskačka, šlehačka, binovačka, na Moravě - tatary, březové metličky

Proč se šlehalo

- aby byla děvčata zdravá, pilná a veselá celý rok
- předání svěžesti, mladosti a zdraví mladého proutku
- hospodář vyšlehal čeládku, aby nebyla líná

také na znamení přátelství mezi rodinami - děti nechodily k těm sousedům, jejichž rodiče nebyli snimi zadobře.

Jana Matoušková, 8.B

Velikonoční zvyky

Pro křesťanský svět jsou Velikonoce tím největším svátkem v roce. Ovšem před Velikonocemi je šest týdnů jakéhosi usebrání a v tom folkloru je to vyznačeno i tím, že dokonce každá neděle měla svoje označení. Ta první neděle se jmenovala neděle Liščí. To bylo proto, že liška prý rozdávala takové křupavé cukroví, přecílky, které se potom věšely dokonce na stromy, a děti je tam nacházely. Byla tam taky neděle Kýchavá. Kdo si třikrát kýchnul na Kýchavou neděli, tak byl po celý rok zdrav. Nebo neděle Družebná. Ta se vyznačovala

Dvojka

tím, že se scházela mládež a družila se, ačkoliv jinak v té době se netancovalo, dokonce ani svatby se nekonaly. Na většině zvyků mají podíl děti. 12.března je sv. Řehoře. Tam je starý obřad Řehořské vojsko.

Samozřejmě ta nejznámější je Smrtná neděle, kdy se vynášela smrtka na znamení toho, že zima už přestala. Vynášení smrtky spočívalo v tom, že nastrojili takovou figuru ze slámy, oblékli ji, velice pestře vyzdobili vyfouklými vajíčky jako korály, a s touhle smrtkou šli potom k potoku a za zpěvu písní, které k tomu patřily, tu smrtku hodili do vody, anebo se taky házela do ohně. Tím bylo jasně dáno najevo: zimo, probůh, už jdi pryč, my toužíme po jaru.

Tahleta Mařena pochází ze Slezska, kde dokonce byl mužský partner té smrtky, Mařoch. Scházely se dokonce skupiny děvčat s Mařenou z jedné strany vesnice a skupiny Mařochů ze strany druhé. Sešly se u toho potoka nebo ohně a tam je společně hodily. A když jdou od potoka, i když kolikrát i k potoku, šla vedle smrtky jiná dívka nebo i chlapec a nesli ozdobenou větev, taky se tomu říkalo lítečko, a od potoka už šli jenom s tím lítečkem, na znamení, že nastal už budoucí lepší čas.

Potom se třeba zaspívalo Vrby se nám zelenají - to je přímo pro mě jarní hymna. A potom je tam neděle Květná, ta se světí na znamení Kristova příchodu do Jeruzaléma. Proto se tam světí v kostele ratolesti. Ty ratolesti měly zároveň být jakousi záštitou proti ohni. Velice pilně se uklízelo. To

Dvojka

období kolem Květné neděle bylo obdobím, kdy se čistila nejenom dušička, ale taky všechno kolem. Samozřejmě dřív ten postní čas se udržoval ve veliké úctě a řekl bych i kázni. Já to ještě pamatuju jako holka z vesnice, kdy třeba se modlila růženec. Mě bolívala kolena, říkala jsem si, už aby byl konec. A už jsem se těšila na to, až ten růženec skončí, a my si budeme zpívat, protože u nás se hodně zpívalo.

Potom už přišel takzvaný Svatý týden. Po Škaredé středě přišel Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílá sobota, neděle Velikonoční a pondělí Velikonoční. Zelený čtvrtek je skutečně jakýmsi probuzením v přírodě. Velký pátek je poznamenán smrtí Kristovou a Bílá sobota proto, že na Bílou sobotu byli křtěni někdy i dospělí lidé a oblékali si takové bílé roucho. Na Zelený čtvrtek přestaly v poledne zvonit zvony a nastoupili kluci, aby s klepačkami a řehtačkami oznamovali podvečerní klekání a potom po celý pátek ranní i polední i večerní.

Pro kluky to byla jedinečná příležitost, na kterou se těšili. A potom přišla Bílá sobota a to už byla sláva. K večeru, v pozdním odpoledni, byla slavnost Vzkříšení, to šel obrovský průvod. Muzikanti, naleštěné nástroje, kolikrát byla ještě zima, ale děvčata a kluci už měli opravdu kroje, takže museli vytrpět i tu zimu, ale opravdu to veliké zpívání Allelujá v průvodu, to byl opravdu obrovský hymnus jarní. A vtom přišla Velikonoční neděle, kdy se světívaly pokrmy, třeba vajíčka. Tam byla taková pověra, že když někdo s těmi vajíčky nebo pokrmy byl v chrámu Páně a přinesl je, tak se to potom

Dvojka

jedlo v takové víře, že ten, kdo se této chudé hostiny zúčastnil, měl jistotu, že se s těmi ostatními sejde. To byla jistota, že ta rodina zase po celý rok zůstane pohromadě. A potom samozřejmě přišlo Velikonoční pondělí, tedy u nás na Slovácku začínalo už v neděli navečer. Když vyšla první hvězdička, tak už kluci křičeli "naša platí" a už těmi pomlázkami nebo žilami, jak se tomu na Slovácku říkalo, honili děvčata. Ta už se před nimi schovávala. Ale samozřejmě vlastní pomlázka přišla až na to pondělí a to už vstávali třeba v pět hodin ráno, aby ta děvčata zastihli ještě v posteli. Oproti dnešním chlapcům, kteří taky kolikrát chodí na koledu, nechodili pouze vypráskat děvčata, nýbrž k tomu taky řekli nějaké říkadlo nebo zazpívali písničku: Naša platí, nebo Abys nebyla prašivá, nebo En ben blechy ven a vajíčka do košíčka sem. A tím vlastně Velikonoce skončily, ale na Slovácku měla děvčata šanci to klukům oplatit. V úterý. Ale i tam platil ten podvečer, ta první hvězdička, že děvčata už měla právo na podvečer v pondělí Velikonoční, když je zastihla, tak je mohla zpráskat. A samozřejmě chodila po koledě v úterý. Ten čas velikonoční bylo něco, na co člověk nemůže zapomenout. V tom bylo něco, čemu taky říkám ekologie ducha, protože snoubení se s přírodou tam bylo naprosto bezprostřední. To duchovní bylo spojeno zároveň s očekáváním jara. Zároveň víra, že příroda kolem přináší užitek, zdraví, v podstatě život. Takže si myslím, že tyhle ty staré zvyky nejsou vůbec dávné a přežilé, nýbrž naopak. Že je lidi znova přijímají jako poselství

Dvojka

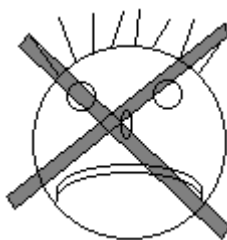
nejenom z dávných dob, ale jako poselství, které oslovuje.

Co který den znamená, co se dělalo, jaké byly zvyklosti a tradice, obyčej a pověry v každém dni

- po modrém pondělí, žlutém úterý přichází první den ze svatého - pašijového týdne a je to sazometná středa

Sazometná středa

- středa před Božím hodem velikonočním. Říkalo se jí škaredá, černá nebo sazometná, protože se vymetaly komíny.
- Podle lidového obyčej se nesmíte škaredit a mračit, jinak se budete mračit po všechny středy v roce.

Zelený čtvrtek

Na Zelený čtvrtek Jidáše jídáme, chodíme do lesa, fialky trháme.

- Název je možná odvozen od zeleného mešního roucha, které se v ten den užívalo.
- Jedla se jen zelená strava - špenát, zelí, aby byl člověk zdravý po celý rok. Jedná se o převzatý zvyk z židovské slavnostní večeře

Dvojka

Pesach - připomínající jejich vyvedení z Egypta. Jedná se o mnohem starší zvyk, než nošení zeleného obřadního roucha, proto může onen název pocházet i odtud.

- Kostelní zvony zní na Zelený čtvrtek naposledy, znovu zazní až na Bílou sobotu.
- Podle tradice, když zazní zvony naposledy, si máte zacinkat penězi, aby se vás držely celý rok. Někde se zvoní paličkou o hmoždíř, aby stavení opustil hmyz a myši.

Zvyky:

- Lidé v tento den vstávali velice časně, rodina se pomodlila, omyli se rosou, protože bránila onemocnění šíje a dalším nemocem.
- Na Zelený čtvrtek vstávaly hospodyně časně, aby zametly dům ještě před východem slunce. Smetí se odneslo na křižovatku cest, aby se v domě nedržely blechy.
- Kdo sní před východem slunce pečivo namazané medem, je chráněný před uštknutím hadů a před žihadly vos.
- V Orlických horách házeli lidé do studny chleba namazaný medem, aby se v ní držela po celý rok voda. Odpoledne se nepracovalo.

Dvojka

- Pekly se jidáše, zvláště tvarované obřadní pečivo z kynutého těsta. Pokud se jedly potřené medem, opět měly být pro zdraví.
- Je dobré v tento den sít len a hrách, protože vše dobře prospívá.

Velký pátek

- V katolické liturgii je dnem smutku, nebyly bohoslužby, jen se zpívalo a četly se texty.
- Součástí pobožnosti bylo odhalení a uctění svatého kříže.
- Výzdoba kostela je chudá, žádné květiny, žádné svíce na oltáři, písně se zpívají bez doprovodu varhan a zvony mlčí.
- Hlas zvonů nahrazovaly různé řehtačky malé i velké, chodilo se s velkým hlukem po vesnici, zpívalo se, texty popěveků byly namířeny proti Jidášovi a Židům, kteří ukřižovali Krista. Někde děti s řehtačkami honily Jidáše - vybíral se zrzavý chlapec.
- Velký pátek je také postním dnem - postem od masa a újmy v jídle.

Pověsti:

Na Velký pátek se děly zázraky a země měla magickou sílu. Otevírala se, aby ukázala své poklady. Poklad označovalo světýlko nebo kvetoucí nebo zářící kapradí, otvor ve skále, ze kterého

Dvojka

vycházela záře. Na souš vycházeli vodníci a proháněli se na koních. Podle pověsti se i na chvíli otevřela hora Blaník.

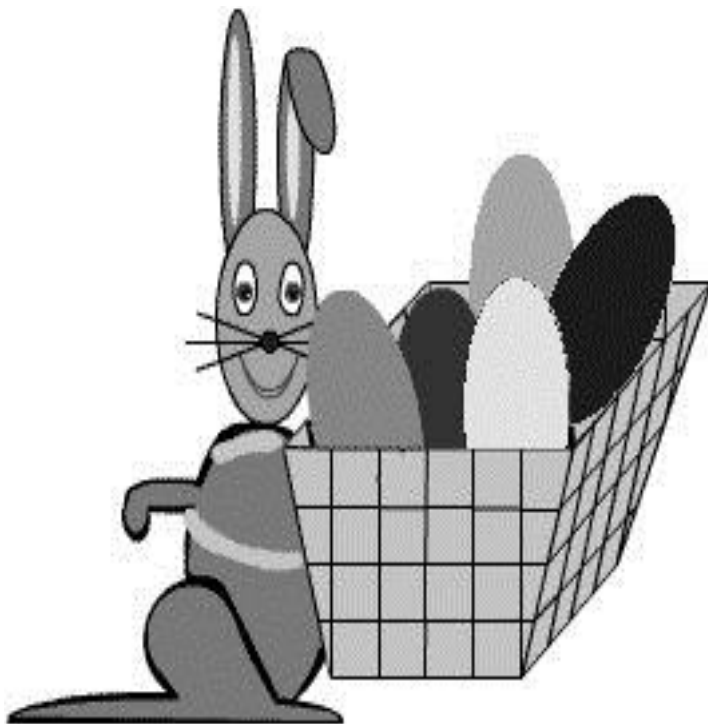
Zvyky:

- vstávalo se před východem slunce, lidé se chodili mýt do potoka, aby se chránili před nemocemi.
- Někde se chlapci potápěli a snažili se ústy vytáhnout kamínek, který pak hodili levačkou za hlavu, to je mělo ochránit před bolením zubů.
- V krajích s plátenickou výrobou se předly pašijové nitě, pak se udělalo na šatech několik stehů, to mělo ochránit před uhranutím a zlými duchy. Košile ušitá z plátna pašijových nití chránila před bleskem.
- V tento den se nesmělo nic půjčovat, protože půjčená věc by se mohla očarovat. Věřilo se hodně na čarodějnice a uhranutí.
- Nepracovalo se na poli ani v sadu, aby se nehýbalo zemí.
- Nepralo se prádlo, protože by se prádlo namáčelo místo do vody do Kristovy krve.
- Také se chodilo dům od domu, za zvuku řehtaček a různých říkaček se oznamovalo poledne a ranní i večerní klekání. Hospodyně

Dvojka

připravovala obdarování v podobě sušeného ovoce, pečiva, vajec a někdy také drobných peněz.

Bílá sobota

- Jelikož jsou při obřadech vigilie křtění novokřtění, kteří nosí bílé roucho, je též možno, že název pochází odtud. Bílé roucho je znakem čistoty, připomínající smytí hříchů křtem.

Dvojka

- Ve starém křesťanství nebyla dnem liturgickým, konala se jen noční bohoslužba - vigilie. Před ní se posvětil oheň od kterého se zapálila velikonoční svíce - paškál.
- Oheň se světil před kostelem a v mnoha vsích se doma muselo uhasit ohniště. Potom hospodyně položila polínko před kostelem na hraničku, když kněz oheň posvětil, každá si vzala žhavé polínko a znova jím zažehla ve stavení oheň.
- Skončením Bílé soboty skoncoval také dlouhotrvající půst.

Zvyky:

- Z ohořelých dřivek se vytvářely křížky a nosily se do pole, aby bylo úrodné. Popelem z posvěceného ohně se posypaly louky.
- Někde se uhlíky dávaly za trám do domu, aby ho chránily před požárem.
- Na Bílou sobotu se také uklízelo, bílilo. Přípravovalo se a chystalo. Na slavné Vzkříšení, na Hod boží velikonoční, obřadní i sváteční pokrmy, pekly se mazance i velikonoční beránci, pletly se pomlázky z vrbového proutí a nebo vázaly březové metličky a zdobila se vajíčka.

Dvojka

Boží Hod Velikonoční

- Provádělo se svěcení velikonočních pokrmů - beránek, mazanec, vejce, chleba, víno.
- Na Chodsku se posvěcené jídlo jedlo v kostele ve stoje.
- Každá návštěva dostala kousek z posvěceného jídla.
- Ve východních Čechách dal hospodář kus svěceného mazance, vejce a víno poli, zahradě a studni, aby byla úroda, voda a dostatek ovoce.
- Pečou se velikonoční beránci.

Velikonoční pondělí

- Toho dne je pomlázka, velikonoční hodování, mrskut. Chlapci chodí dům od domu za děvčaty se spletenými pomlázkami většinou z vrbového proutí zdobené stuhami. Šlehají dívky a vinšují, za to dostanou malovaná vajíčka. Toto základní schéma má řadu variant. Někde je zvykem, že v úterý chodí s pomlázkou děvčata, jinde polévají chlapce vodou. V mnoha vsích bylo zvykem číhat na děvčata ráno, když šla do kostela.
- O stáří velikonoční pomlázky svědčí vzpomínky pražského kazatele Konráda Waldhausera ze 14. stol.

Dvojka

Bílá neděle

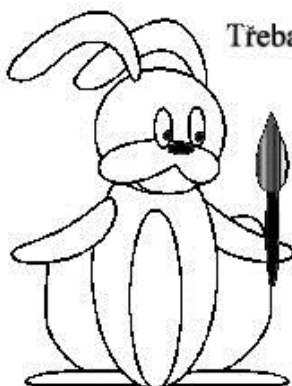
- Druhá neděle velikonoční - novokřtěnci nosili toho dne naposledy bílé křestní roucho. Dnes je často dnem slavnostního prvního svatého přijímání.

Jana Matoušková, 8.B

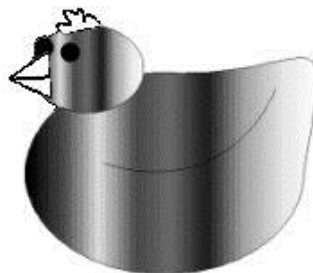
Velikonoční vtipy

„Tak už nevím, čím bych ještě udělala manželovi na Velikonoce radost,“ svěřuje se jedna přítelkyně druhé. „A co kdybys mu zkusila utéct?“

Manželka si pochvaluje: „Letos jsme měli velice pěkné Velikonoce.“ Muž zabručel: „Jak to? Jedny Velikonoce jsou jak druhé. Žena: „No jo, děti našly obarvená vejíčka ve skříni a já jsem našla v kapse tvých kalhot tisíc korun!“

Třeba začne snášet malovaný!!!

Dvojka

V hospodě se sejdou dva staříci a jeden praví: „Víš, Bohouši, jak přichází doba velikonoční, tak jsem celý smutný.“ „No a proč?“ „Já pořád nemůžu zapomenout, že když jsem býval mladý, jaké jsem měl tvrdé vejce a ten silný prut, co vymrskal každou holku. A dneska mám vejce na hniličko a prut tak jenom na rybičky.“

Brzo budou Velikonoce. „Frantíku, půjdeš na kočičky?“ „Těžko. Tatínek říkal, že na holky mám ještě čas.“

„Mirku, Mirku! Co's to tomu koledníkovi proboha provedl?! Vždyť krvácí!!!“ „No co, co? Koledoval si o zmalovaná vejce!“

K: Máničko, co si dáš k velikonoční večeři. Ale vajíčka už nemáme, všechny jsme rozdali.
M: Já bych si dala volské oko, bábinko.

S: Hurvíнку, kolikrát ti mám říkat abys už nechodil koledovat k sousedům, když jsi jim ty vajíčka stejně už ukradl.

H: Už ani jednou, taťuldo. Já jsem jim ty vajíčka sebral i se slepicema.

S: Paní Kateřino? Kolik stojí jedno vajíčko?
Hurvínek je potřebuje do školy.

K: 3Kč

S: Tak to by mu na čtyři vajíčka mělo stačit 10Kč.

Otázky měsíce

Pomalu se blíží Velikonoce a s nimi i spousta starostí, ale i legrace. Kluci se na Velikonoce určitě těší, ale chudinky děvčata? No, to si přečtete sami...

- 1- Těšíš se na Velikonoce a proč?
- 2- Jak a kde je budeš trávit?
- 3- Dodržujete velikonoční zvyky? Jaké?

Ondřej Holub 9.B

- 1- Vůbec týjo!
- 2- Pod mostem.
- 3- Vůbec týjo!

Václav Doubrava 9.A

- 1- No jasně, protože bude téct krev.
- 2- V koncentráku.
- 3- Jasně, mlátím holky baseballkou.

Renata Rajčanyová 9.B

- 1- Těším, budu u Svobodů, a tak mám jistotu, že mě nikdo nezmlátí.
- 2- U Svobodů ☺
- 3- Akorát barvíme vajíčka.

Jana Matoušková 8.B

- 1- No, moc ne (mám své důvody).
- 2- Hm, s kamarádkou doma.

Dvojka

3- Hmmm, jako normálně....vajíčka a tak.

Iveta Šejnová 8.B

- 1- Cóóó, nééé!
- 2- Pod postelí zamčená v pokoji.
- 3- Některým jo.

Martin Koubek 8.B

- 1- Těším. Na čokoládu se těším a na vajíčka a na zmalovaný zadky.
- 2- V Kolíně a jako dycky.
- 3- Chodím s pomlázkou.

Eliška Adamcová 7.B

- 1- No těším a ...
- 2- Asi doma.
- 3- No, vajíčka dáváme, táta plete pomlázku a mlátí nás.

Václav Prejza 6.B

- 1- No těším, protože vytřískám holky.
- 2- No asi... asi budu chodit po kamarádech a asi budu slavit u babičky.
- 3- Pletu pomlázku a vajíčka.

Martina Krausová a Renata Rajčanyová 9.B

Dvojka

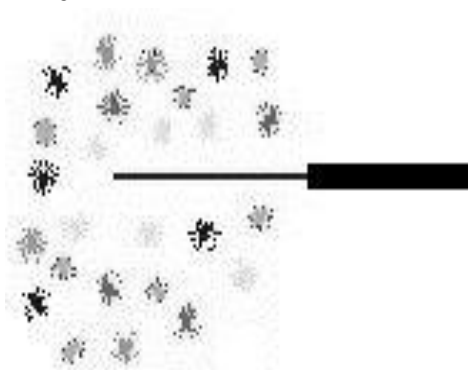
Recenze filmů

Harry Potter a tajemná komnata (premiéra
12.12.2002)

VS

Pán prstenů:Dvě věže
(premiéra 16.1.2003)

Pán prstenů:Dvě věže i Harry Potter a tajemná komnata je pokračování úspěšných Amerických filmů

Pán prstenů je starodobá legenda o hobitech, lidech, elfech, trpaslících, čarodějích, skřetech...atd. Legenda je o moci prstenu a

o hobitovi jménem Frodo (Elijanh Wood), který ho má donést do nitra hory osudu v zemi Mordor.

Harry Potter je pouze vymyšlený příběh o novodobém čarodějovi Harry Potterovi (Daniel Radcliffe) a jeho přátelích, kteří studují na škole čarodějů v Bradavicích.

Dvojka

Co kolik vyneslo? (1. Díly)

v milionech	Harry Potter	Pán prstenů
Anglie	90	87
Francie	47	35
Japonsko	70	68
USA	318	314
Německo	67	70
Španělsko	24	27
Itálie	21	19
Švédsko	10	17
Dánsko	7	15
Austrálie	23	26
Celkem	X1	X2

Za jak dlouho překročili hranice 200 000 000 \$?

Harry Potter a kámen mudrců	15 dní
Harry Potter a tajemná komnata	17 dní
Pán prstenů společenstvo prstenu	19 dní
Pán prstenů dvě věže	12 dní

Daniel Chamrada 7.B

Dvojka

007 - Dnes neumírej

Tři roky čekání mě vedly k tomu, že jsem vyrazil již na dvacátou bondovku s názvem Dnes neumírej ihned, jak to jen bylo možné. Na Die Another Day jsem se hodně těšil a pozitivní ohlasy ze zemí, v nichž měl tento titul premiéru dříve než u nás, mé očekávání a nároky ještě vystupňovaly. Poté, co jsem však dvacátého Bonda zhlédnul, musím přiznat, že jsem zřejmě čekal o trochu víc.

Příběh začíná v demilitarizované zóně mezi severní a jižní Koreou, kam přijíždí James Bond (Pierce Brosnan), vydávající se za jihoamerického překupníka diamantů van Bierka. Zde se setkává s mladým plukovníkem Moonem, od něhož chce odkoupit zbraně. Bondova totožnost je však prozrazena a následuje zběsilá honička na ozbrojených vznášedlech. Dojde i k souboji agenta 007 s plukovníkem Moonem, který přijde o život při pádu do vodopádu. Záhy poté, co Moon zmizí ve oblacích vodní tříště, je neohrožitelný agent jejího

Dvojka

Veličenstva obklíčen severokorejskou armádou a následně zatčen a uvězněn.

Následují titulky s tradičními siluetami ženských postav, které jsou netradičně střídány s obrázky Bondova utrpení v severokorejském vězení. V nepříteli vábném prostředí stráví agent 007 zhruba rok a útěk z něj se mu zdaří až díky výměně vězňů. Okamžitě po překročení hranice je James Bond uspán a převezen na lékařské pozorování britskou lodí do Hong Kongu.

Během cesty ho přijde navštívit M (Judi Dench), která mu vyčte, že začal v severokorejském vězení mluvit. Kvůli tomu přišel o život jeden americký agent. Aby Bond nevyzradil další tajné informace, musel být Severokorejcem vydán nebezpečný zločinec Zao. Britský agent všechna obvinění jednoznačně odmítne. Když mu M sdělí, že jako tajný agent skončil a prozatím bude držen pod dohledem (než se rozhodne, co s ním), považuje to 007 za velmi nespravedlivé, z lodi uteče a v promočených roztrhaných nemocničních šatech dorazí do jednoho hongkongského hotelu, kde díky starým známostem okamžitě dostane prezidentské apartmá, nové šaty a nejlepší jídlo a pití. V hotelu kontaktuje agenta čínské tajné služby, s nímž má společného nepřítele - Zaa. Podle Bonda stojí za celou maškarádou právě on. Bývalý agent se tedy Číňanům nabídne, že si šikmookého padoucha vezme na starost. Ti mu obstarají potřebné doklady pro vycestování z Hong Kongu a pošlou jej na Kubu, kde se podle posledních zpráv Zao nachází.

Dvojka

Na Kubě potká agent 007 krásnou Jinx (Halle Berry) a zanedlouho zjistí, že jejich společným zájmem je genová klinika, na které si nechává Zao změnit vizáž. James Bond i půvabná černošská kráska pracují na vlastní pěst. Zaovi se přesto z Kuby podaří uniknout. Jedinou stopou zůstane přívěsek, který Bond strhne Zaovi při potyčce z krku. Když jej otevře, tak zjistí, že je v něm několik diamantů. Při bližším zkoumání se pak dozví, že je na cenných kamíncích vyryta značka Gustava Gravesa, mladého diamantového krále.

Graves se stal jedním z nejbohatších a společensky nejsledovanějších mužů na Zemi poté, co objevil rozsáhlé naleziště diamantů na Islandu. Bond ale zjistí, že Zaovy kameny jsou zcela jistě konfliktní diamanty ze Sierry Leone. To je dost podezřelé, a tak se agent 007 rozhodne Gravesa důkladně prověřit. Z Kuby proto odcestuje do Londýna, kde se Graves právě nachází.

Zde se s oním milionářem nejenže setká, ale v místním šermířském klubu se s ním dokonce utká. Graves jej nakonec pozve k sobě na Island. Ještě předtím, než Bond odjede, kontaktuje našeho špióna madam M. Sice se mu neomluví, ale uzná, že Bond pokročil v pátrání po Zaovi skutečně daleko a přijme jej zpět do služby. Na cestu na Island se tak Bondovi dostane nové vybavy od vynálezce R (John Cleese) – konkrétně nových hodinek, které vydáním extrémně vysokého tónu dokáží rozbít sklo, a nového Aston Martina V12 Vanquish, auta, které dokáže být i neviditelné (!!!).

Dvojka

Vzhledem k tomu, že je Dnes neumírej už dvacátou bondovkou a od natočení prvního filmu (Dr. No) uplynulo v roce 2002 přesně čtyřicet let, rozhodli se tvůrci oslavit toto dvojnásobné jubileum netradičním připomenutím všech minulých dobrodružství Jamese Bonda. Člověk má tak často pocit, že to či ono již někde viděl. Ať už je to zločinec financující své ďábelské plány díky diamantům, tajemná ničivá zbraň na oběžné dráze Země anebo bota s vystřelující čepelí (z filmu Srdečné pozdravy z Ruska), která se nachází v archivu vynálezce R...

Divák také s jistým ulehčením a uspokojením zaznamená klasické prvky správné bondovky, jako jsou zmíněné ženské siluety v titulcích, intro, kdy Bond přichází a střílí, typické představování „Bond. James Bond.“,

vodka Martini, suché hlášky, Walther PPK, auto vybavené nejrůznějšími zbraněmi a vynálezy a koneckonců i ono uklidnění na konci titulků (James Bond will return). A jak je to už u Pierce Brosnana skoro „zvykem“, vyspí se s kladnou i zápornou hrdinkou. Divák se ale dočká i některých překvapení. Bondgirl je sice pořád velice atraktivní a dostává se do problémů, ze kterých ji Bond musí vytáhnout – na druhou stranu se jedná o dosti

Dvojka

emancipovanou a hlavně schopnou ženu, takže i ona občas vypomůže agentovi 007. Velkým zklamáním je fakt, že Bond v Dnes neumírej nenavštíví kasino, ale naopak se po velice dlouhé době vrátí ke kouření doutníků (naposledy si zakouřil v roce 1989 v Povolení zabíjet a poslední doutník si dal dokonce téměř před třiceti lety v Muži se zlatou zbraní). Dočkáme se i absence flirtování s Moneypenny, i když je toto téma trochu nakousnuto. Zneklidňující částí je ovšem okamžik, když madam M zpochybňuje prospěšnost svého nejlepšího agenta.

Dnes neumírej je bezpochyby velice napínavá a vtípná podívaná (jak se na správnou bondovku sluší). Akčních scén je ve filmu plno, ale některé z nich jsou na můj vkus příliš rychlé a nepřehledné (například přestřelka a následná honička na vznášedlech s plukovníkem Moonem). Vše je také příliš přetechnizované: Bondovo auto má úplně všechno a podobný arzenál, což je dost podivné, má i auto zloducha Zaa.

Zvědavý divák nebo fanoušek Jamese Bonda může ve filmu hledat zmíněné narážky na minulých devatenáct bondovek (vyjmenovány jsou na stránkách IMDb). Dnes neumírej je však zajímavý i pro běžného diváka. Přestože jsem měl k filmu docela dost výhrad a hned na začátku jsem se zmínil, že jsem očekával trochu víc, rozhodně vás nechci od dvacátého Bonda nijak odrazovat. Nejlepší bondovkou s Piercem Brosnanem pro mě zůstává i nadále GoldenEye, ale Dnes neumírej bych zařadil na druhé místo – těsně před Jeden

svět nestačí a daleko před Zítřek nikdy neumírá. Pro fanoušky je snímek samozřejmě nutností, všem ostatním můžu film s klidným svědomím doporučit.

Počítačový koutek

Mafie

Mafie je velice povedená a propracovaná hra, má samozřejmě nějaké chybičky, ale to všechny hry. Je na srovnání velice podobná GTA3, ale dle mého názoru je lepší, jak po stránce grafické, tak i po stránce vlastní hrátelnosti a zábavy.

Jízda a ovládání aut:

Ovládání automobilu vřele doporučuji nastavit na klávesnici nebo ještě lépe na volant. Asi nejhorší je pro tento účel gamepad, protože je značně nepřesný. Nejhorší zážitek jsem zaznamenal na závodním okruhu, když jsem se marně pokoušel s gamepadem vyhrát závod. Poté jsem ale přenastavil ovládání na klávesnici a prakticky ihned jsem uspěl.

Pokud nějak výrazně nespěcháte, tak použijte omezovač rychlosti (standardně nastaven na F5). Ten vám nedovolí překročit hranici čtyřiceti mil za hodinu a vyhnete se tak konflikty s policií.

Před každou jízdou nezapomeňte zastrčit zbraň. Mohlo by se vám velice snadno stát, že všudypřítomná policie to zaregistruje a pěkně si vás podá.

Dvojka

Při jízdě si také dávejte pozor, aby jste nenabourali do policejního auta. V případě, že se tak stane, okamžitě se za vámi pustí.

Pokud vás již policie chce zastavit, tak si uvědomte, co jste provedli. Pokud máte jen nějaký menší přestupek, vyplatí se zastavit a nechat si dát pokutu. Ale jestli jste provedli něco většího, snažte se jim co nejrychleji ujet. Nejvíce se mi osvědčilo zajet do nějaké postraní uličky a vyčkat, až se vše uklidní.

Velice užitečné je používání radaru. Pokud v dosahu totiž není policie (znázorněna modře), můžete si dovolit trochu víc.

Pokud máte někoho setřást (například hned první mise), tak asi nejlepší je s ním jet "tělo na tělo" a postupně ho natlačit na protijedoucí auto nebo na sloup. Tak soupeř ztratí opravdu mnoho času a než se vymotá, vy již můžete být pryč.

Při jízdě se naučte využívat mapu. V pozdějších fázích hry, kdy už si vše budete pamatovat již tak potřebná nebude, ale hlavně ze začátku vám prokáže velkou službu.

Také mějte na paměti, že nemůžete ukrást kdejaké auto. Ze začátku to totiž nebudete umět. Až postupem času se naučíte otvírat jednotlivé zámky.

Dvojka

Taktiky boje a zbraně:

Z počátku hry budete často využívat pátku nebo jen pěsti. S těmito zbraněmi je neúčinnější vašeho protivníka mlátit zezadu. Pokud na to máte čas, tak můžete také přidržet akční tlačítko déle, čímž dáte do rány větší sílu.

Pokud misi neplníte sám, ale máte nějaké pomocníky, tak si dávejte velký pozor, aby se vám nepřípletli do rány. Bohužel docela často se totiž stává, že vám vběhnou přímo do střelby. Pozor si dávejte i při pěstních bitkách. Nebezpečí je stejné.

Při přestřelkách se naučte využívat terén.

Nejvíce se mi asi osvědčilo přikrčení, ze kterého jsem rovnou střílel. Je pak větší šance, že vás netrefí.

Dávejte si také pozor na střelivo. Není nic horšího, než když se dostanete pod plnou palbu, a vy budete muset přebíjet nebo vám dokonce dojdou náboje. Naopak dobré je vysledovat, kdy vaši oponenti přebíjí. To máte největší šanci na úspěch. Osobně jsem nejvíce využíval taktiku, kdy jsem jen na krátký čas vykoul a rychle se zase schoval. Takto to několikrát můžete zopakovat a útočník si bude muset přebít. Poté budete mít nějaký čas na to ho zpacifikovat, aniž by vám mohl nějak ublížit.

Sbírejte vše, co najdete po mrtvolách. Většinou tak najdete dosti munice i zbraní. Tu pak můžete dobře využít, protože ve většině případů vám ta vaše

Dvojka

stačit nebude.

Snažte se využít jednotlivých zbraní. Každá je totiž specifická a má jiný účinek. Například brokovnici nejvíce využijete na blízko, ale na dálku se vám nejvíce bude hodit colt. Také se naučte pořádně mířit. Samozřejmě nejúčinnější je střelba na hlavu.

Při střelbě moc neblázněte a nestřílejte jak šílení. Nic to nepomůže. Raději střílejte po několika málo nábojích. Je to účinnější a hlavně přesnější.

Hudba

Avrile Lavigne

Avril není typickou mladou popovou princeznou, ve skutečnosti je přesný opak Britney Spears. Je divoká skejtařka, která má ráda punk-rokovou hudbu.

Avril má mladší sestru a staršího bratra. Se zpěvem začala již ve dvou letech v místním kostelním sboru. V tomto sboru zpívala do svých deseti let. Krátce poté, díky svému pěveckému nadání vyhrála hlavní cenu v

Dvojka

soutěži místní rozhlasové stanice. Touto cenou byla cesta do Ottawy, kde si zazpívala duet se slavnou zpěvačkou Shania Twain.

Ve svých 13 letech začala psát své vlastní písně a hrát na kytaru. Brzy poté nahrála na videokazetu své hudební výkony a poslala je několika nahrávacím společnostem. Naštěstí si jí všiml šéf nahrávací společnosti Arista Records Antonio L.A. Reid. Avril proto odjela do Manhattanu v New Yorku, kde z ní chtěl Reid udělat popovou zpěvačku klasického formátu. Ona však chtěla být jiná, chtěla být umělcem, který je spojen s tvořením písní, jež zpívá. Proto se Avril rozhodla odjet na západní pobřeží do Los Angeles. Zde se spojila s vydavatelstvím Nettwerk Managementem a producentem/skladatelem Cliffem Magnessem. To jí nechalo zcela volnou ruku a texty si proto Avril píše sama.

Spolu s Cliffem dokončili singl Complicated, který se stal ihned velkým hitem, jež válcoval žebříčky všech možných hitparád. Tento úspěch byl obrovský a Avril nazpívala debutové album "Let Go" (2002). Pět týdnů po vydání se stalo platinovým a jeho úspěch stále roste.

Avril zpívá se svou kapelou, kterou tvoří bubeník Matthew Brann, bas kytarista Mark Spicoluk, kytaristi Jesse Colburn a Evan Taubenfeld. Své celosvětové turné začala prvními návštěvami Japonska, Evropy a v Austrálii

Novinky z knihkupectví

TAJEMSTVÍ ZÁHADNÉHO BALÍČKU

napsala: ENID BLYTONOVÁ

obsah: Špekoun se pomocí svého spolužáka z Afriky nevídaně zdokonalil v břichomluvectví. Brzy se ukáže, jak to může být užitečné při řešení dalšího tajemství.

DĚSIVÉ DĚJINY

TEMNÍ RYTÍŘI A OŠUMĚLÉ HRADY

napsal: TERRY DEARY

obsah: Tato kniha vás tryskem zanese zpět do dávných časů, kdy se rytíři potloukali po krajině v naleštěném plechovém brnění, poddaní se třásli strachy o život a všichni bydleli v tmavých a studených dírách.

ARTEMIS FOWL

napsal: EOIN COLFER

obsah: Rozlušti tajemné znaky, abys poznal PROROCTVÍ!!! Vstup do světa skřítků, ale měj se na pozoru, aby ses ještě někdy vrátil.

DVOJČATA

napsali: GERIT KOPIETZOVÁ, JORG SOMMER

obsah: V této knížce uvidíte na mnoha místech zvláštní znamení.

DĚSIVÁ VĚDA, CHEMICKÝ CHAOS

Dvojka

napsal: NICE ARNOLD

obsah: Tato knížka vás ve stylu DĚSIVÝCH DĚJIN vtáhne přímo do víru nevypočítatelných chemických reakcí. Chemický chaos vám může pěkně zavařit mozek. Dozvíte se např. : jak si vyrobit pastu, jaké složení má bomba, která páchne víc než cokoli na světě. Nechybí ani obvyklé bláznivé vtipy, komiksy a chytáky pro učitele chemie.

1 TŘÍDA:

POHÁDKOVÁ BABIČKA

napsal: EDUARD PETIŠKA

obsah: Je to jedna z nejhezčích ilustrovaných knížek.

Doufáme, že si nějakou z těchto knih vyberete!

Barbora Konopáčová a Monika Břichnáčová

Perličky učitelů

Německý jazyk:

Učitel: Začneme rozhovorem.

Žák: Dobře. O čem si budeme povídat?

Anglický jazyk:

Učitel: Kolik je hodin(přeložit).

Žák: Za deset minut půl třetí.

Tělesná výchova:

Učitel: Zahrajeme si všichni proti všem!

Žák: Skvěle, ale kde jsou kulometry?

Dvojka

Matematika:

Učitel: Jak zní věta s ú s?

Žák: Hluboce a dlouze pane učiteli.

Mluvnice:

Učitel: Jaký je podmět ve větě: Američané zaútočili na Irák?

Žák: Asi ropa.

Zeměpis:

Učitel: V jakém okrese je okresní město Kolín?

Žák: Že by Pardubice.

Fyzika:

Učitel: Jaký je největší zdroj světla?

Žák: Měsíc.

(za toto děkujeme žákyni E.Adamcové)

Informatika

Učitel: Jak vypneme počítač?

Žák: Tím tlačítkem na bedýnce.

Občanská výchova:

Učitel: Zítra píšeme test. Takže co uděláme, až přijdeme domu?

Žák: Napíšeme tahák.

Přírodopis:

Učitel: V pátek píšeme laboratorní práci. Víte, co si máte přinést?

Žák: Laboratoř.

Dvojka

Rodinná výchova:

(ve třídě je ředitel)

Učitelka: Jaký je váš nejoblíbenější předmět, žáci, no? no?

Žáci: Spaní.

...O přestávkách...

(1.9. se ptá prvňák učitele...)

Prvňák: Prosím vás, kde je 2.patro

Kantor: Mezi prvním a třetím.

Daniel Chamrada a Jakub Lodinský 7.B

Tak jde čas...

Aneb rozhovory po PADESÁTI letech...

Píše se rok 2053. Před padesáti lety jsme byli žáky 9.B. Taky vás zajímá, kam nás vítr odvál? Pojdme se za pár lidmi společně podívat...

Dáša Pátková

V necelých patnácti patřila mezi nejsluníčkovější lidičky celé 9.B, za dvě přestávky vypila litr mléka, milovala astrologii, znamení zvěrokruhu, hvězdy a horoskopy a vše, co k tomu patří. A dnes, v pětadesáti? Z nadměrného množství vápníku, obsaženého v mléce, kterého vypije denně kolem pěti litrů, jí narostly nemožně velké zuby. Její láska

Dvojka

k tajemnu, astrologii a počítačům se podepsala na pozdějším povolání. Stala se z ní šílená vědma, věšticí z kávového lógru, vylitého na monitor počítače! Protože díky svým velkým zubům špatně mluví, své věštby posílán MMS-kami na mobilní telefony svých zákazníků. Ovšem je na vás, jestli z toho vyčtete svou budoucnost tak, jako tato vědma...

Martin Šedina

Před padesáti lety byl jedním z největších pohodářů 9.B. Kdykoli slyšel někde něco hrát nebo si vzpomněl na nějakou písničku, už ji jel v duchu na kytaru. Všichni milovali jeho nadšení, s jakým mluvil o jídle nebo kytaře. Později založil rockovou skupinu, kde působil jako kytarista (jak jinak?!). S postupně přibývajícimi tisíci fanoušků stoupala i jeho sláva. V 64 letech je nejlepším, nejslavnějším a pochopitelně i nejbohatším rockovým kytaristou světa. I přes svou popularitu a společenské postavení nedosahují jeho skandály hvězdných výšek. Vlastně se dá říct, že patří mezi slušné lidi ☺. Se svou manželkou, která na svých 50 let vypadá velmi dobře, a svými dvěma dětmi žije v krásné vile na kraji jednoho nejmenovaného města...

Vašek Vozáb

Kdysi díky němu vypukávaly záchvaty smíchu. Každý znal jeho hlášky typu: "Co to tam děláš?" a Vašek: "Hrabu tu výbušninu!" Už od narození měl teroristické sklony a přezdívka "Usama Bin Váša"

Dvojka

byla
rozhodně na
místě.
Bohužel
postupem
času se
ukázalo, že
druhý
teroristický
útok na New
York v roce
2025
spáchal

právě Vašek. Za dva roky ho naneštěstí chytili a dnes tento pětadesátiletý muž ryje nápisy do vězeňské zdi. A jak se smířil se svým osudem? Tak tady máte jeho odpověď: "Uteču a za rok to udělám znova!!"

Jitka Hovorková

Před padesáti lety byla dalším sluníčkovým tvorem v 9.B, třídním šaškem a vtipálkem. Na otázky: „Kolik ti vyšel ten výraz?“ Odpovídala: „Tři a půl.“ Neváhala o cvíčku z matematiky napsat za rovnítko lomeného výrazu výsledek -, „ERROR“, ve chvíli, kdy nás paní učitelka na moment opustila. A co dnes? Dnes pracuje na objednávky vysokých škol, zaměřených na medicínu, zejména psychiatrii. Jitka je totiž profesionálním magorem a studenti se na ní učí tuto závažnou chorobu rozpoznávat. Pokud zrovna neslouží jako učební pomůcka, je ředitelkou

Dvojka

kočičího útulku, takže, jak všichni určitě uznáte, dělá jeden dobrý skutek za druhým...!

???

Byl to on, kdo se nebál mluvit (spíše názorově se střetávat) s učiteli. Byl to on, kdo velmi často vstupoval do hodin svými poznámkami typu: „A k čemu nám to jako bude? Tohle nikdy v životě potřebovat nebudu.“ Byl to také on, kdo často napadal moji kamarádku humornými hláškami jako: „Paní učitelko, Franková to určitě nechápe!“ nebo „Jana se chce dát určitě dobrovolně vyvolat, já to na ní vidím.“ Načež Janča ho z postranní lavice atakovala gumou, uštědřovala mu rány pravítkem a častovala ho velmi zábavnými, ale (bohužel pro vás) nepublikovatelnými nadávkami. Pamatuji si, že mně nějaká práce na počítačích trvala hodiny a byl to zase on, komu stačilo zmáčknout pár čudlíků a měl hotovo. No, zkrátka ten milý, sympatický a nadmíru společenský (což je samozřejmě dobře) člověk není nikdo jiný než ... (chvilé napětí) Roman Svoboda. Co mi ale nejde nějak dohromady je, že Roman se momentálně žije jako profesionální rybář! No, budiž, proč ne, ale s rybami si toho člověk asi moc neřekne, ale s prutem a se zábavnými hláškami na ně může útočit pořád.

Vaše, ale přesto stále své Janina Franková a Ilča
Mazůrková

Veršovánky - rýmovánky o době kamenné

Mamutův život

Když mamuta zabijem
tak mu chobot nabijem.
Šípem mu pak život vezmem
a do jeskyně odnesem.

Martin Vaško,4.A

Život v době kamenné

Život v době kamenné
je jako být z kamene,
střílet šípy mamuty,
hrát na sloní choboty.
Bydlet v jedné jeskyni,
nosit teplé kožichy.
Vařit dobré obědy,
hrát si s dětmi na medvědy.

Barbora Macurová,4.A

Doba kamenná

Život v době kamenné
je jak socha z kamene.
Všude hrbol, samá díra,
všude mamut, také síra.

Dvojka

Dobrota všech dobrot
je mamutí chobot.
V jeskyni už oheň hoří,
kdo má šíp, ten menu tvoří.

Jakub Pekárek, 4.A

Hladový lovec

V jeskyni oheň svítí,
připravuji svoje šípy.
Mamuta o život připravím
a jeho chobot celý sním.

Barbora Hrušková, 4.A

Komiks

Dvojka

A již náš známý a nepostradatelný
V.Hlína

